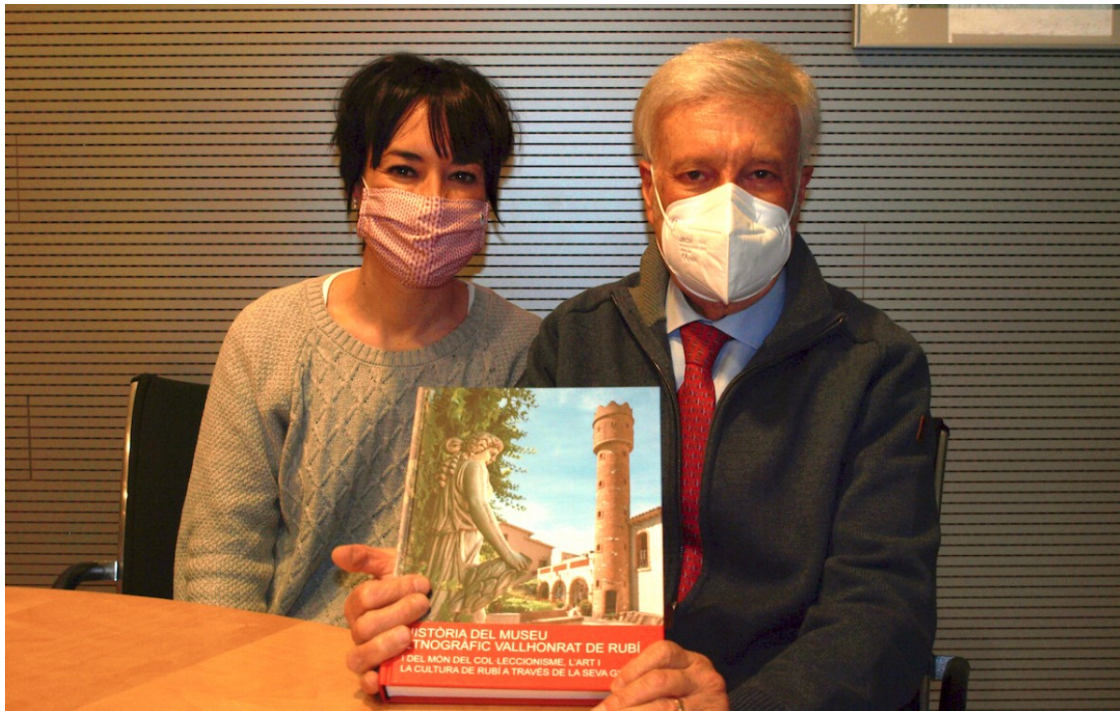

Cultura i mitjans | Actualitzat el 19/02/2021 a les 09:30

«La gent de Rubí que ha fet donacions i visites al Museu Etnogràfic han estat la seva ànima, i els ho volem agrair»

Parlem amb Pere Vallhonrat, director del Museu Etnogràfic Vallhonrat, que ha editat un llibre amb motiu dels seus 60 anys d'història

Pere i Anna Vallhonrat, del Museu Etnogràfic de Rubí, amb el llibre que recull la història dels 60 anys | Marta Casas

El Museu Vallhonrat compleix 60 anys. Per celebrar aquesta efemèride, els responsables han editat un llibre molt complet - *Història del Museu Etnogràfic Vallhonrat de Rubí i del món del col·leccionisme, l'art i la cultura a través de la seva gent* -, que n'explica el naixement i l'evolució, el contingut de les nou sales del museu, pinzellades sobre la història de Rubí i sobre la història del col·leccionisme a càrrec de més d'una vintena d'autors reconeguts i un concurs de dibuix adreçat a nens i nenes de les escoles de Rubí.

Dilluns es farà la presentació pública d'aquest llibre, i **RubiTV.cat** n'ha parlat amb el director del Museu, Pere Vallhonrat; i la seva filla Anna, que han explicat com és aquest museu i què hi trobarem, en aquest llibre, que es començarà a distribuir a partir de la setmana vinent.

- Per què és un Museu Etnogràfic? Què és l'etnografia?

- L'etnografia és l'estudi de tots els objectes que ha fet servir la raça humana, i la seva evolució. Es

tracta d'observar, doncs, quines coses han fet servir els humans i com s'han anat transformant. Per exemple: als jardins del museu hi ha uns safareigs que la gent que vivia aquí els feia servir per rentar la roba; avui en dia la roba es renta amb una màquina prement un botó. O un altre exemple: les armes. Abans anaven amb llances, ara hi ha coets que arriben molt més lluny i fan molt més mal.

- Són 60 anys d'història, tota una fita. Com es va iniciar aquest Museu?

- La família Vallhonrat és a Rubí des de mitjans del segle XVII. Veníem de Terrassa, però la Guerra dels Segadors ens va portar fins aquí. Cap als anys 50, el pare va fer alguns viatges pel Brasil, Argentina, Uruguai, Paraguai, Mèxic... i va portar alguns objectes d'allà. Després va viatjar a la Guinea Espanyola, a Fernando Poo... i tot el que anava portant, ho vam anar col·locant en una saleta que teníem, i vam començar a explicar-ho a la gent perquè ho pogués veure.

De mica en mica ens vam anar animant, i d'una saleta que venien a veure principalment amics i clients, vam passar a dues... i així, fins avui, que en tenim nou.

- Què hi trobem, en aquestes sales?

- Hi ha sis sales plenes de coses que són de Catalunya, moltes de Rubí, però també d'arreu del món. Hi ha objectes de la cultura *fang, benin...* i tenim una sala única al món, que en diem *L'Àngel de Cristall*, on hi tenim un centenar d'obres de Pons Cirac. Vam arribar a un acord amb la família per conservar la seva obra per sempre aquí, i la ve a veure molta gent de fora - Estats Units, Itàlia, França, Bèlgica... Pons Cirac treballava el cristall, feia uns dissenys propis molt especials, amb cares superposades...

També tenim un biblio-espai, que conté uns 4.000 llibres, la majoria antics, i una altra sala, l'auditori, on fem les conferències i les exposicions, per intentar donar un servei a la cultura i l'art de Rubí.

El llibre es presentarà dilluns a l'Auditori Vallhonrat Foto: Marta Casas

- Quins són els objectes més destacats que tenen al Museu?

- Pensa que tenim més de 9.000 peces catalogades, i més de 100 col·leccions; totes són especials i les estimem molt. El més antic que tenim, per exemple, és un morter que es va trobar a les casetes de Can Fatjó, que és un objecte que servia per triturar el blat, i és de l'època íbero-romana, del poblament ibèric que hi havia hagut en aquella zona.

També tenim una sala d'armes, que és important perquè tenim armes dels segles XVII, XVIII i XIX, i també de la Batalla de l'Ebre de la Guerra Civil Espanyola. Pel que fa a l'art sacre - sants, Mares de Déu, crucifixos -, hi ha tota una vitrina d'objectes que abans decoraven les cases i que la gent ens ha anat donant.

- Encara es poden fer donacions?

- Sí que s'agafen peces, si es considera que realment hi caben, però tenim un magatzem ple de peces i n'hem de fer una selecció per si hi ha peces que realment encara no tenim representades al Museu.

- Per què han decidit fer aquest llibre? Què hi trobarem?

- En part el llibre vol ser un agraïment de tota la gent que durant aquests 60 anys ha vingut a portar coses o a fer visites, ja que han estat l'ànima que ens ha encoratjat a continuar tots aquests anys. Hi trobarem una descripció de les sales i els objectes que tenim, i també articles que han fet molts col·laboradors de Rubí sobre peces que tenim al Museu: Eduard Puigventós, Anna Tamayo, Jaume Parras, Núria Julià, Pere Bel, Jordi Vilalta, Teresa Blanc - que havia estat directora del Museu de Rubí -, Joan Manuel Tresserres... també hi ha un article de Luis del Olmo.

- També han inclòs un apartat per als més petits, un concurs de dibuix.

(Anna Vallhonrat): Sí, ja que el públic majoritari són els nens de primària de les escoles de Rubí, vam voler recollir una mostra en el llibre, i vam proposar que fessin un dibuix d'allò que més els havia cridat l'atenció després d'una visita. Es van seleccionar els dibuixos que van cridar més l'atenció entre tres grups que van visitar el Museu, i vam donar tres premis i tres accessits, i els hem inclòs al llibre.

- Quins fets destacats ha viscut el Museu Etnogràfic Vallhonrat en aquests 60 anys?

- L'any 2019 vam rebre la Creu de Sant Jordi, que va ser fruit d'un impuls que ens va donar l'Ajuntament i també la patronal Cecot. Feia quatre anys que ho demanàvem. Al llibre també hi ha una relació de tots aquests fets: exposicions, presentacions de llibres, col·laboració amb entitats com l'Aula d'Extensió Universitària... també destaquem un reportatge que ens va dedicar el programa *Espai Terra*, un segell amb la imatge del museu (sense tiratge, només per col·leccionistes) o el Pessebre Vivent que es fa cada Nadal des de fa uns anys als nostres jardins.

- Com continuarà el llegat del Museu Vallhonrat després d'aquests 60 anys.

- La intenció és que les meves filles - Anna i Núria Vallhonrat - continuïn amb la tasca, i com que mai se sap què pot passar, hem creat la Fundació Museu Vallhornat i així tot el que hi ha queda per tota la vida. Ara és una Fundació familiar, però s'hi poden afegir persones i entitats. Si mai això no anés bé, tots els objectes anirien a parar a altres fundacions amb la mateixa finalitat, o bé a l'Ajuntament de Rubí, perquè tot es quedi aquí a Rubí.